

จะทำอย่างไรแก่พระเยซู

มัทธิว. ๒๗.๑๕-๒๗

คำนำ

พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นเหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ซึ่งไม่มีโอกาสเกิดขึ้นได้อีก คือพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาจากสวรรค์ และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเยี่ยงคนบาปหนาอธรรม เพื่อไถ่มนุษย์ให้รอดพ้นจากความผิดบาป และประทานชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น. ๓.๑๖)

การประสูติของพระเยซูเรียกว่า “เทศกาลคริสตมาส” นั้นจะไม่มีความสำเร็จเลย ถ้าไม่มีการตายและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ ซึ่งเราเรียกว่า “อีสเตอร์”

เมืองคนใจบุญ (ข้อ ๑๕-๑๗)

ที่กรุงเยรูซาเล็มทุก ๆ ปี จะมีการปล่อยนักโทษ (ใครก็ได้ที่ทำผิดกฎหมายและต้องโทษอยู่ในเรือนจำ) เมื่อประชาชนลงมติให้ปล่อย เขาคงจะเหมือนกับการอภัยโทษในเมืองไทย เมื่อครบรอบวันสำคัญของในหลวง ก็จะมีนักโทษจำนวนนับพันนับหมื่นที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

มีสองคนที่เข้าเมืองปีลาดได้เสนอให้ประชาชนเลือก คือบารับบัสซึ่งเป็นโจร (มัทธิวบอกว่า “เป็นนักโทษคนสำคัญ” ส่วนมาระโกบอกว่า “เป็นพวกกบฏ”) อีกคนหนึ่งคือพระเยซูชาวเมืองนาซาเร็ธ ผู้ประกาศตนว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า ทรงรักษาโรคภัยไข้เจ็บ และเลี้ยงดูประชาชน ผลปรากฏออกมาไม่น่าเชื่อ คนส่วนใหญ่เลือกให้ปล่อยโจร!

ข้อคิด : เป็นไปได้ไหม ที่หลายครั้งที่เราเลือกสิ่งอื่นแทนที่จะเลือกพระเยซู หรือเลือกคนอื่นแทนที่จะเลือกเอาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด?

หลักการหรือหลักเกิน (ข้อ ๑๘-๒๐)

เจ้าเมืองปีลาดยอมฟังเสียงของใคร? หลักการพิพากษามีดังนี้ จะต้องลงโทษคนที่ผิดจริง มีหลักฐานชัดเจน มีพยานยืนยัน และต้องใช้เวลาในการพิจารณาคดี แต่ในเหตุการณ์ครั้งนี้ ปีลาดใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น มัทธิวบอกถึงสาเหตุ ๓ ประการ คือ

๑) ปีลาดฟังเสียงผู้นำทางศาสนา ที่เกรงว่าจะสูญเสียอำนาจ พวกเขายกปลุกปั่นประชาชน

๒) ปีลาดยอมฟังเสียงประชาชนที่เกลียดชังพระเยซู (ข้อ ๒๑-๒๒) พวกนี้ร้องตะโกนว่า “ตรึงเขาเสีย...ตรึงเขาเสีย” (ถ้าเป็นสมัยนี้ก็จะตะโกนว่า “ฆ่ามัน ฆ่ามัน ฆ่ามัน!”) ปีลาดถามประชาชนว่า พระเยซูมีความผิดอันใดหรือ แต่ได้รับคำตอบว่า “ไม่รู้ล่ะ ตรึงเขาเสียที่กางเขนก็แล้วกัน”

๓) ปีลาตยอมฟังเสียงของภรรยา (ข้อ ๑๙) คู่ชีวิตของเขาบอกว่า อย่าไปยุ่งกับพระเยซู เพราะว่าคุณที่ผ่านมานางฝันไม่ดี ด้วยเหตุนี้ทำให้ปีลาตรีบปิดคดี โดยมอบพระเยซูให้แก่ทหารเอาไปตรึงเสียที่ไม้กางเขน

ข้อคิด : คุณกำลังฟังเสียงของใคร? เสียงของมนุษย์ เสียงของมารซาตาน เสียงของภรรยา หรือฟังเสียงของพระเจ้า?

จะอย่างไรกับพระเยซู (ข้อ ๒๒-๒๓)

เจ้าเมืองปีลาตถามประชาชน”ถ้าอย่างนั้นเราจะอย่างไรกับพระเยซู ที่เรียกว่าพระคริสต์”

คำพิพากษาของประชาชนคือ “ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด” จะเห็นว่าพวกเขายกขอให้ปล่อยบารับบัสแทนที่จะปล่อยพระเยซู พวกเขาเห็นว่าโจรมีค่ามากกว่าพระผู้ช่วยให้รอด

สำหรับพวกเราทั้งหลายในยุคปัจจุบัน เราคิดว่าอะไรมีค่ามากกว่าพระเยซู? (ทรัพย์สิน เงินทอง เพื่อนฝูง การศึกษา แฟนหรือคนรัก ครอบครัว ชื่อเสียง เกียรติ ฯลฯ)

อาจารย์เปโตรได้บอกความจริงอย่างชัดเจนว่า “เพราะว่าพระคริสต์ได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อท่านทั้งหลาย ให้เป็นแบบอย่างแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ดำเนินตามรอยพระบาทของพระองค์... พระองค์เองได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์เองที่ต้นไม้กางเขน (ไม้กางเขน) เพื่อว่าเราทั้งหลายจะตายจากบาปได้ และดำเนินชีวิตตามคลองธรรม ด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย” (๑ เปโตร. ๒๑,๒๔)

สรุป

คำถามสำหรับเราทั้งหลายก็คือ “เราจะทำอย่างไรกับพระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์?” มีทางเลือกอยู่ ๒ ทางคือ หนึ่ง ตรึงพระองค์เสียที่ไม้กางเขน หรือสองคุกเข่าลงกราบนมัสการ ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เช่นเดียวกับท่าทีของนายร้อยชาวโรมันที่โคนไม้กางเขน ที่ยอมรับว่า “แท้จริง ท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม” (ลูกา. ๒๓.๔๗)

ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตัดสินใจว่า จะทำอย่างไรกับพระเยซู.